

Het leven, werken en sterven
van
LUDWIG VAN BEETHOVEN

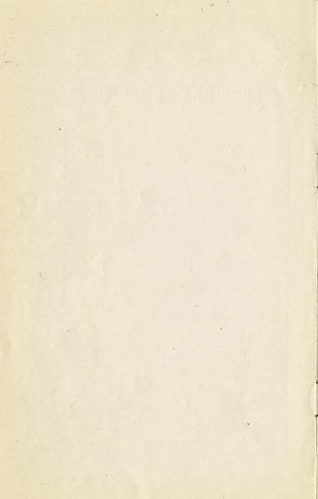

TRIANON-THEATER

PRINSESTRAAT No. 40

TELEF. 14737

DEN HAAG

VAN 25 MAART 1927 AF: IEDEREN MIDDAG 2½ UUR.
IEDEREN AVOND 8¼ UUR

De Weensche Kunstfilm:
Het leven, werken en sterven van
LUDWIG VAN BEETHOVEN

In de Avondvoorstellingen orkest onder leiding van HENRI
ZELDENRUST, Kapelmeeester van de Coöperatie.
Solo-pianist in de Avondvoorstellingen: THEO VAN DER PAS.
In de Matinée's orkest onder leiding van TONY HAARTMAN.
In de Matinée's Solo-pianist: B. BENNETT.
Het orkest zal o.m. ten gehoor brengen:

Ouverture Egmont	Beethoven.
Eine kleine Nachtmusik	Mozart.
Mondschein-Sonate	Beethoven.
3de Symphonie	Beethoven.
Adagio uit de Sonate pathétique	Beethoven.
Fantasia Fidelio	Beethoven.
Treurmarsch uit „Eroica"	Beethoven.

Verder composities van Bach en Haydn.

*De Steinway & Sons Concert-vleugel is geleverd door de firma Ch. F. Ryken
& Co., Noorderinde 134, alhier.*

BEETHOVEN-FILM

Leven, werken en sterven van Beethoven, in 6 acten.

Dank zij de medewerking van vooraanstaande filmkunstenaars,
is het gelukt een filmwerk te vervaardigen, dat een duidelijk beeld
geeft van het leven van den grooten Mensch LUDWIG VAN
BEETHOVEN.

Het zijn de bij velen bekende gebeurtenissen uit het leven van
den machtigen Symphonikus, die op het doek zijn gebracht. De
droevige, met hard werken doorgebrachte jeugd, de wijze waarop
hij met Haydn kennis maakte en waarvan een 'introdectie in de
Weensche aristocratische kringen het gevolg was. Toch heeft de
film eerst in de laatste plaats hare aandacht gewijd aan de inci-

dentele voorvallen, die in een zoo rijk leven als dat van Beethoven menigvuldig voorkwamen. Het is den regisseur gelukt, een beeld te geven van den scheppingsdrang, die geheel en al Beethoven's leven beheerschte.

Beethoven en de vrouwen. . . .

Het onderwerp heeft vele schrijvers aan het fantasieeren gebracht en talloze malen moesten „beter inlichtingen” recht zetten, wat een al te onbeheerschte fantasie in den pen had gegeven.

Het zijn Giulia Guiccardi en Thérèse von Brunswick geweest, die op verschillende tijdstippen Beethoven's leven met andere, dan muzikale idealen vervulden. En beide malen deed de Meester afstand ten behoeve van het ééne, dat bij hem boven al het andere ging: zijn Kunst.

Giulia Guiccardi moge wulver geweest zijn, dan de stille in zich zelf gekeerde Thérèse von Brunswick, de laatste moge Beethoven tot zijn grootsche schepping, de Opera *Fidelio* geïnspireerd hebben, de Meester heeft het groote geluk, in zijn *Egmont*-liederen bezongen, zelf niet gekend.

De Beethoven-film geeft het scheppen van de *Vijfde Symphonie* weer, de lichte, smartelijke en jubelende *Vijfde*, die de *Symphonie* van het Noodlot genoemd is. De eerste symptomen van Beethoven's doofheid, het meest tragische lot, dat een toonkunstenaar kan treffen, wordt in een aangrijpende scène getoond.

Dan verschijnt een ander beeld ten toneele. Napoleon, le petit corporal, van wien Beethoven, de republikein in hart en nieren, dacht, dat hij de rechten van den Mensch zou verbiedigen. Van

wien Beethoven veranderingen in het staatkundig beleid verwachtte, die aan zijn politieke idealen bevrediging zouden schenken. Napoleon liet zich tot Keizer uitroepen. Ook het Corsikaansche genie was een mensch, met menschelijke zwakheden. En Ludwig van Beethoven, wiens vereering zoover was gegaan, dat hij zijn Derde, Es-dur, Symphonie naar Napoleon genoemd had,

verscheurde het titelblad en schreef ervoor in de plaats: „Als herinnering aan een groot man". Dit overbekende gebeuren is meer dan iets anders in staat Beethoven's meeleven in de felle gebeurtenissen van zijn tijd te schetsen.

De Beethoven-film geeft een duidelijk beeld van de tragische voorvallen bij de eerste repetitie van de Opera *Fidelio*. Hoe moeilijk het Beethoven viel, zich met het orkest te verstaan, omdat hij niets hooren kon.

Hoe droeviger zijn leven verliep, des te grootscher werden de scheppingen door hem op papier gebracht. De *Missa Solemnis* en de *Negende Symphonie*, ... twee monumentale werken uit de muziekliteratuur.

Einde November 1826... Beethoven werd op het ziekbed ge-

worpen. Waterzucht noodzaakte zijn geneesheeren tot een ingrijpende operatie, die niet vermocht te helpen. Drie maanden gingen in bange spanning voorbij. Zijn leven was niet meer te redden.

26 Maart 1827, des middags om zes uur sloot Ludwig van Beethoven voor eeuwig de oogen. Een Mensch, zoo groot als de geschiedenis der Menschheid nauwelijks meer kan aanwijzen, was heengegaan.

Het is misschien de hoofdverdienste van den Beethoven-film, die in de allereerste plaats herdenkingsobject wil zijn, dat en door den vertolker van de Beethoven figuur, Kortner, en door den regisseur, begrepen is, dat slechts alleruiterste discretie past bij het verfilmen van het leven van den grootsten Symphonicus aller tijden.

